

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 42

Presidència **de la Sra. Margalida Durán i Cladera**

Sessió celebrada dia 20 de març de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 5148/25**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la formació contínua del professorat. 506
  - 2) **RGE núm. 5332/25**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a entorns escolars segurs. 509
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores diputades i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Sí, presidenta, Maria de Lluc Fornas substitueixen Marta Pereira.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Fornas.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Sí, presidenta, Malena Riudavets substitueix Amanda Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Riudavets. Algú més?

Idò passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al debat i votació de les proposicions no de llei RGE núm. 5148/25 i 5332/25.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5148/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la formació contínua del professorat.

Començam per la Proposició no de llei Rge núm. 5148/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la formació contínua del professorat. Per a la seva defensa, por part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Anabel Curto, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta, bones tardes, diputades i diputats. Bé, primer de tot, m'agradaria dir que aquesta proposició no de llei va ser presentada per la nostra companya Marta Pereira, per un problema amb els vols avui no pot ser aquí, jo intentaré defensar-la el millor possible i intentaré resoldre els possibles dubtes que tinguin els altres grups parlamentaris, si és possible.

Bé, l'educació és un dels pilars fonamentals de la nostra societat, però en una societat en constant canvi és important garantir que aquesta educació segueixi essent efectiva, per tant, és de vital importància l'actualització i la capacitació constant dels docents.

La tecnologia, els canvis pedagògics i les necessitats que tenen els alumnes evolucionen ràpidament. És per aquest motiu que un professor o mestre que es forma de manera contínua té la capacitat de millorar el seu ensenyament, adaptar-se a les noves metodologies i respondre als reptes del segle XXI.

Un dels principals beneficis de la formació permanent és l'actualització de coneixements i estratègies didàctiques, un docent que aprèn noves tècniques pot aconseguir unes classes

més dinàmiques, interactives i, el que és més important, efectives. Si bé és ver que està damunt la taula el tema de les noves tecnologies a les aules, no podem oblidar que l'ús de les eines digitals pot transformar l'interès de l'alumnat. És, per tant, important considerar que la formació del professorat en metodologies innovadores pot contribuir a la millora de la qualitat educativa, ja que tindrem alumnes més interessats i motivats per rebre els aprenentatges.

La formació contínua contribueix al desenvolupament professional i personal dels docents, els permet millorar les seves habilitats de comunicació i de gestió de l'aula, fet que impacta positivament tant en ell mateix com en els seus alumnes.

Un altre aspecte a tenir en compte és la diversitat de les nostres aules. Els docents han d'estar preparats per atendre les diferents necessitats dels alumnes, han de tenir recursos per fomentar l'equitat i la inclusió a les seves aules i donar resposta a tots els seus alumnes.

La formació permanent del professorat també obri la possibilitat de compartir experiències amb altres professionals, el que ajuda a mantenir la motivació, les ganas d'ensenyar i evita la rutina, ja que existeix una inquietud a posar en pràctica el que s'ha après i el canvi d'altres centres i d'altres professionals i adaptar-lo a la situació de cada aula.

Quan parlem de formació permanent és important que aquesta cobreixi les necessitats que tenen els docents per garantir una educació de qualitat.

No hem d'oblidar que els docents no tan sols tenen un impacte positiu cap als alumnes, sinó que també contribueixen al desenvolupament d'una societat més preparada.

És per aquest motiu que, des del nostre grup parlamentari, consideram fonamental que els governs contribueixin al desenvolupament de la capacitació docent en aportar formació que pugui ser del seu interès i que aportin les eines necessàries per afavorir la seva tasca diària.

Per aquests motius presentam aquesta proposició no de llei que vol posar de manifest la importància de la formació permanent del professorat per al futur de la nostra societat, per a la millora de la qualitat educativa, per a la millora del benestar dels docents i per a la millora del futur de la nostra societat.

És per això que demanam el suport dels diferents grups parlamentaris per treure endavant aquesta proposta que, des del nostre grup parlamentari, consideram vital per al nostre futur.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Curto. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Àlex Pitaluga, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda a tothom, i gràcies per la iniciativa. Bé, la millora de la competència docent del professorat és molt important per al bon funcionament del sistema educatiu. La major part dels estudis sobre millora de la qualitat de l'ensenyament posem de manifest que els millors sistemes, a l'àmbit mundial, són els que tenen un professorat ben format i valorat socialment, uns docents que tenen una bona formació, tant inicial com continuada al llarg de la seva carrera docent.

Aquesta formació contínua millora els processos d'ensenyament aprenentatge, actualitzen les competències dels docents en la matèria o matèries que imparteixen i són clau per tal de millorar el treball de l'aula i aconseguir assolir millors resultats en l'alumnat, una formació que hauria d'estar dissenyada sobretot en funció de les necessitats de formació que manifesten els mateixos docents. La millor pregunta en aquest sentit seria: què necessitau?

Passaré a comentar breument els diferents punts de la PNL. Pel que fa al primer punt de la seva PNL, on parlen de potenciar els programes de formació del ministeri, els vull recordar que al nostre país la formació permanent del professorat és competència de les comunitats autònomes i, bé, podem demanar el que vulguin a Madrid i, de fet, podem donar i donarem suport a aquest punt de la iniciativa, però la responsabilitat és de la Conselleria d'Educació i Universitats, i no vull deixar de dir que la formació que s'ofereix actualment des del Ministeri d'Educació és bastant àmplia i interessant, i ajustada a les necessitats actuals.

Pel que fa al punt on volen la promoció de programes de formació permanent del professorat basats en l'evidència científica i que siguin rellevants per al context educatiu actual, aplicables directament a l'aula, en implementar mecanismes per tal d'avaluar l'impacte de la formació docent en l'aprenentatge, etc., he d'indicar que la seva petició sorprèn ja que contrasta amb alguns cursos que els CEP actualment organitzen sobre l'assignatura de religió, unes noves formacions que inclouen aspectes tan científics com la fe trinitària i la cristologia, uns continguts que hem de reconèixer que, basats en l'evidència científica, idò no hi estan gaire.

I no vull deixar de recordar-los que aquest curs han desmantellat els CEP, com ja va posar de manifest la nostra companya Amanda Fernández a una PNL sobre aquest tema. Es va comunicar als directors dels CEP de Palma, Inca i Manacor que no se'ls renovava la comissió de serveis, sense cap tipus de justificació i sense poder optar a una plaça en no haver-hi convocatòria, i van nomenar a dit directors i directores d'aquests tres CEP, sense projecte i que eren externs als equips de professionals que formaven part fins aquell moment dels equips pedagògics dels centres de formació del professorat. De la mateixa manera, als assessors que no tenien la plaça aconseguida en el darrer concurs de mèrits, al 2023, tampoc no se'ls va renovar la comissió de serveis i van col·locar nous i noves assessors sense consens amb els equips dels CEP i a dit. Sembla, i esperam que no sigui el pensament dels responsables de formació de la conselleria, que entenen per digital el fet de posar a dit. D'aquesta manera ens hem trobat aquest curs amb

un centre de formació del professorat desmantellat, sense continuïtat del personal i dels equips que ja coneixien les necessitats i demandes dels centres de la zona. Hi podem estar d'acord que és interessant recuperar una part de la formació individual, sobretot després d'una sèrie d'anys apostant per la formació en centres, però totes dues poden treballar-se alhora, no són excloents, i poden complementar-se. I tenint en compte, com deia abans, el que necessiten ara mateix els docents.

Finalment, el punt 3, que es refereix a programes específics de formació permanent del professorat relacionats amb el desenvolupament de la competència digital, sorprèn, perquè ja tenim l'IBSTEAM. És que vostès consideren que funciona malament? No li donaran continuïtat quan acabin els fons europeus? És cert que abans que vostès entressin al Govern i des de 2012 s'havien format a l'IBSTEAM 12.500, i ara vostès en un any i mig n'han format només 2.000. És per això?

Bé, donarem suport també als punts, a la resta de punts, però la PNL, tal com està plantejada, en contra de tranquil·litzar el professorat pel que fa a la seva formació tal vegada el deixi més preocupat que abans.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pitaluga. Ara, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Diputats i diputades, bon dia, bon dia tot lo dia.

(Algunes rialles)

Primer de tot, vull avançar que farem un vot positiu a aquesta proposició no de llei, perquè pensam que la formació professional és una part de l'educació que hem de seguir potenciant i, a més, ho hem expressat moltes vegades, creiem que és l'espai on és imprescindible aquest canvi de model que anhelam i que s'ha de potenciar perquè això sigui possible.

Tot i així, deixeu-me que digui que, bé, els cinc punts -i el Sr. Pitaluga també ho ha dit- crec que són una bona declaració d'intencions, però és bastant genèric, sense concretar molt en les qüestions de cadascun dels punts i més tenint en compte aspectes com els que deia... tenim els CEP, hem demanat o hem de demanar als professors què necessiten i com ho necessiten.

Al capdavant crec que és important que quan..., i sempre amb el convenciment que és fonamental la formació contínua dels docents, perquè només d'aquesta manera podem estar en l'actualitat amb aquelles qüestions pedagògiques, metodològiques que van sorgint noves i és la manera d'estar sempre enganxats i al moment actual, i més ara amb noves tecnologies i altres. Però crec que també és important que dins aquesta formació el professorat pugui dir la seva opinió quant a les necessitats a com fer-ho, a quan fer-ho, en quin moment

fer-ho, per fer-ho sempre evidentment de la mà d'aquests professionals.

També un matís, i crec que és important recordar-ho, si demanam coses al ministeri, no les deixem desaprofitar, perquè hem de recordar que hem deixat d'aprofitar una sèrie de doblers que arribaven del ministeri per a la creació de places públiques a formació professional, i que no torni a passar. Que si creiem vertaderament en la formació professional, aprofitem els recursos que vinguin, siguin d'allà on siguin, perquè..., i, a més, eren recursos per crear places públiques de formació professional i, al capdavall, hem de poder aprofitar totes les oportunitats que ens vinguin per seguir potenciant, seguir ampliant, i que si ens creiem que realment la formació professional és aquest motor de canvi, aquest espai on poder canviar el nostre model productiu de les Illes Balears i que la formació professional deixi d'estar estigmatitzada, com estava fa molts d'anys, que ho aprofitam i que tots els doblers que vinguin els aprofitem i que si ara demanam coses al ministeri, que ens ho creguem de veritat que després siguin efectives.

Ja he dit que el nostre vot serà favorable amb aquest matís de concreció necessària i que no quedi en bones intencions, bones paraules, sinó que es faci una adequada formació per als professionals i per suposat que es faci de la mà d'aquests professionals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Ara és el torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta, bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. La proposta que avui presenta el PP demana potenciar promoure més la formació del professorat a diferents àmbits i no hi ha cap dubte de la importància de la formació del professorat com una part important per millorar l'educació. Ara bé, la formació no ha de ser un complement que sigui aliè a un projecte educatiu de cada centre ni a la pràctica diària docent, sinó que ha de ser un punt de trobada, la participació d'un equip a un projecte comú, perquè així multiplicam l'eficiència i l'eficàcia en l'acció que duim a terme els docents.

La formació professional, per tant, no es pot centrar només a triar eines sinó que ha de ser el desenvolupament d'unes actituds conjuntes d'uns claustres de potenciar el treball personal, però també del grup, que ens faci créixer evidentment com a docents alhora que serveixi perquè els nostres alumnes aprenguin, puguin continuar també aprenent al llarg de la vida i creixin com persones front el canvi d'aquest món tan canviant que tenim.

Per açò, és important que les propostes de formació parteixin de la realitat dels centres i dels seus contextos, les formacions estiguin lligades a les necessitats de l'alumnat i també a les necessitats dels professionals i d'aprofundir en la

metodologia i en la pedagogia i els nous reptes que tenim dins l'educació. Perquè, a més d'ensenyar una matèria, hem de saber també com aprenen els nostres alumnes, perquè açò fa que puguem anar construint d'alguna manera el coneixement.

Per açò és tan important que els formadors que donen aquestes formacions al professorat tinguin coneixement pràctic de l'escola, que estiguin o hagin estat no fa massa dins una aula. Perquè no pot passar, per exemple, que a un centre de professors tot el professorat que imparteix la formació sigui professor de primària i secundària i quan ha de fer una formació a infantil resulta que, és clar, no ha estat mai dins una aula d'infantil. Com has de formar professors d'infantil si tu mai no has estat dins una aula d'infantil? I aquestes coses passen dins els centres de professors i enguany ha passat que centres de professors que tenien diferent tipus de professorat no els han deixat que hi fossin i n'hi han posat uns altres. D'aquesta manera hem homogeneïtzat els formadors, amb la qual cosa si un professor no ha estat dins una aula és molt difícil que pugui entendre què passa dins una aula i al nivell corresponent.

Per tant, s'ha de fer feina a millorar la formació que donen els diferents centres de professors perquè no passi el que ha passat.

Les propostes de formació haurien de ser proposades pels centres, pels professors, que són els que estan dia a dia dins les aules. Per tant, l'augment indiscriminat, com tenc la sensació d'aquesta proposta, de cursos i places, no sé si és el millor camí, perquè si no estan lligades a les realitats educatives dels centres, de què serveix fer cursos? Només per fer una competició de veure qui en fa més? Només per poder tenir punts per a un procés selectiu? Només per tenir punts per cobrar un sexenni? No, açò no és l'objectiu de la formació del professorat.

Tampoc no tenc gens clar que el camí a seguir hagi de ser impulsar acords amb els col·legis professionals i les societats científiques, perquè, com ja he dit, és molt important que la gent que forma estigui dins les classes, estiguin dins les aules, que coneguin realment les necessitats dels centres. I moltes vegades, sense menysprear, sense cap dubte, ni els col·legis professionals ni les societats científiques, molts d'ells moltes vegades fa molts d'anys que no estan dins les aules i, per tant, no coneixen la realitat. Per tant, també em creen dubtes aquests punts que vostè posava a la proposta.

Baix el nostre punt de vista, per poder aconseguir els objectius que corresponen a la formació contínua del professorat, a més, com ja he dit, de tenir bons formadors, formadors que estiguin dins les aules, també implica que el professorat que els ha de rebre tinguin el temps per fer-ho. Perquè avui en dia la realitat és que el professorat es forma els divendres capvespre i els dissabtes matí, després d'una setmana continuada de fer classes. Què passa? Que aquestes formacions, com que d'alguna manera estan com embotellades, com amb necessitat de fer-ho i res més, moltes vegades acaben que no s'aprofita, baix el meu punt de vista, com s'haurien d'aprofitar.

Per tant, a part d'oferir molta formació, més formació en TIC, que hi hagi els col·legis professionals, que el ministeri posi més cursos i altres, és molt important que les hores de

formació formin part dels horaris dels docents, perquè si no formen part dels horaris dels docents és molt difícil que la gent es pugui formar i és molt difícil que es pugui fer una formació com a centre que realment repercuteixi positivament en la millora de l'educació, que és el que pretenem -entenc- tots amb la formació.

Per tant, necessitam que el professorat tingui temps per poder fer aquesta formació, perquè aquesta formació estigui d'alguna manera lligada a les necessitats dels centres educatius, del projecte en comú i de tots els professionals per fer créixer els docents com a personal docent de l'educació que és el que és essencial...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gomila...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

... Només dir que faré un vot d'abstenció a aquesta proposta perquè per a mi hi falten totes aquestes coses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Curto, per contradiccions, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, vull agrair totes les aportacions, crec que totes les aportacions en positiu, crec que és molt important en parlar d'educació.

Bé, per parts, el Sr. Pitaluga... estarà d'acord, amb l'exposició que ha fet, que és important la demanda de programes de formació permanent, basats en l'evidència científica. Vostès ha dit: no, és que es fan aquests. Nosaltres, al punt 2 demanam que es faci formació permanent del professorat amb evidència científica. És a dir, al final ha reforçat el que nosaltres sol·licitàvem en el nostre punt de la proposició no de llei.

I també li diré que en cap cas nosaltres no volem preocupar el personal docent, sinó que més aviat volem donar importància a la formació permanent del professorat, volem... -crec que ho he explicat a la meva exposició, tal vegada no s'ha entès-, crec que l'important és la formació permanent, però per al seu bé, per al bé de l'educació en general, per a les famílies, per als nins; crec que per a tots, per a tota la comunitat educativa és molt important aquesta formació permanent, hem d'estar en continu canvi, el món canvia molt aviat i l'educació canvia quasi, quasi us diria que més aviat que el nostre món i, per tant,

els docents hem i han d'estar preparats per fer front a aquests canvis de la millor manera possible.

A la Sra. Ramon i a la Sra. Gomila, jo també estic d'acord amb vostès que no consisteix a fer una formació així... amb grans quantitats, sense tenir un objectiu clar; és a dir, crec que la formació sempre ha de venir d'unes demandes i d'unes necessitats o d'unes inquietuds de la comunitat dels professors, dels docents. Crec que és molt important perquè, al final, és un poc com parlàvem de les formacions professionals, tu pots oferir moltes formacions professionals, però si realment aquestes que tu ofereixes no tenen demanda no serveixen per res. Amb la formació permanent del professorat és un poc igual, és a dir, tu pots oferir molt, però si el que ofereixes no crida l'atenció o creuen els docents que no és necessari, evidentment, serà un fracàs. Llavors, no val la pena. Nosaltres, l'únic que volem posar de manifest és la importància de la formació permanent del professorat.

I, bé, jo només vull agrair als grups parlamentaris que votaran a favor d'aquesta iniciativa, ja us dic..., crec que l'important és posar en valor la formació permanent del professorat, hi ha molts docents que dediquen moltes hores a la formació, moltíssims. Com diu la Sra. Gomila és ver que molts ho fan en horari que no és lectiu, que no és un horari de feina, hi dediquen moltíssimes d'hores. Jo des d'aquí també vull manifestar que és ver que estam molt orgullosos dels nostres equips docents per tota la feina que fan, dins les aules i fora de les aules quan surten, no són feines de vuit hores.

I moltíssimes gràcies per les vostres aportacions i pel vostre vot favorable.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Curto. Ara entenc que podríem passar a votar, que ningú no ha demanat votació separada. Per tant, començam a votar. Votam.

Queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 5148/25 per 11 vots a favor i 1 abstenció.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5332/25, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a entorns escolars segurs.

Ara passam, a continuació, a la Proposició no de llei RGE núm. 5332/25, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a entorns escolars segurs. Per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposició no de llei em va prou bé, també, perquè dimarts en el plenari vàrem defensar una proposició no de llei, també, que anava un poc relacionada amb aquesta qüestió, en aquella parlàvem més de segregació escolar, però dins els punts en què demanàvem com a proposta n'hi havia molts que s'assemblaven a aquesta

proposta que, al capdavant, el que vol fer és reforçar aquesta escola de proximitat, però sobretot també quant a fer que tots els entorns escolars puguin ser pacífics i segurs per als infants i per a les famílies que van a escola cada dia.

I un poc la motivació d'aquesta proposició no de llei, evidentment, és la seguretat, per suposat, però amb l'actual contaminació, el tràfic dens, aquesta dependència absoluta que tenim del vehicle privat, fa que sigui una de les preocupacions prou notables de les famílies a l'hora de dur els infants a escola, com deia, per garantir aquesta seguretat, però sobretot el benestar dels infants.

Si circulam per devora de les escoles o..., ni tan sols per devora de les escoles, a l'entorn proper a les escoles veiem que les entrades i sortides són llocs amb un trànsit excessiu, cosa que suposa no només aquest perill que deia de seguretat, sinó també efectes negatius cap als infants quant a salut respiratòria o al desenvolupament cognitiu d'aquests, perquè hi ha un renou excessiu, hi ha un excés de cotxes, han d'estar atents a molts d'efectes que tenen al voltant i això pot suposar o pot afectar el rendiment escolar i el benestar emocional.

A més, el fet d'intentar... o fomentar que els infants vagin a escola a peu o en bicicleta és una manera també d'evitar aquesta vida sedentària que poden tenir els infants, que estan acostumats sempre a anar a escola amb vehicle privat, i també evitar problemes com l'obesitat infantil.

En els darrers anys s'ha intentat impulsar, des de molts de municipis, polítiques de pacificació del trànsit i foment sobretot de la mobilitat sostenible per transformar les ciutats i que siguin més amables, més amables i sense passar pena que els infants puguin anar a escola per aquestes vies o per aquests entorns escolars, i amb això reforçar el fet de l'escola de proximitat. I quan parlem de l'escola de proximitat parlem de poder anar a escola devora ca teva i no haver d'emprar el vehicle per travessar tota la ciutat, i en aquest cas posarien l'exemple de Palma, i tornam a incidir en la importància i la demanda que la Conselleria d'Educació deixi de tenir com a objectiu reduir Palma a una única zona d'escolarització, i que torni a les zones d'escolarització per tal que els infants vagin a la seva escola més propera, perquè, al capdavant..., i jo pens, com a persona o ciutadana veïnada d'Esporles, que a mi no em passaria pel cap anar a un lloc que no fos l'escola d'Esporles el dia... si tenc infants, perquè al capdavant és l'entorn en què conviuran, a part del moment d'anar a escola, perquè és el lloc on es relacionarà amb els seus veïnats i és l'entorn on tindrà els seus inputs i els seus referents devora ca seva.

I en això crec que és important que hauríem de fer aquesta reflexió que si això en els municipis quasi, quasi ni ho qüestionam, per què a Palma ens ho poden qüestionar? I crec que és important, no només com a entorn escolar, sinó també pacificar les ciutats, que les ciutats es tornin més amables perquè aquesta qüestió, com pugui ser anar a l'escola més propera a casa teva, sigui una garantia o sigui l'objectiu també de totes les famílies, perquè al capdavant és anar a escola amb els teus veïnats i amb la gent que tens a prop teu.

Se m'ha acabat el temps i continuaré els cinc minuts que tenc després. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara el Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. 5809/25 i 5810/25 i, per a la seva defensa, la Sra. Anabel Curto té cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta. Bé, la proposició no de llei que du avui a debat el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té molt a veure amb la de dimarts, sí que és ver que el tema és entorns escolars segurs, però gran part de l'exposició de motius està més centrada en el tema de lliure elecció de centre.

Com ja sap la Sra. Ramon i la resta de grups parlamentaris, no donarem suport a tots els punts que facin referència a no permetre a les famílies la lliure elecció de centre. No consideram que aquest fet perjudiqui la mobilització dels pobles i les ciutats, perquè creiem sincerament que la gran majoria de la ciutadania opta pels centres més propers a les seves cases o centres de treball de les famílies. Per tant, no és el problema de la mobilitat que podem tenir al voltant dels centres educatius en hora punta, sinó més aviat la dinàmica de la nostra població que, malauradament, no té assimilat l'ús del transport públic, així com a altres països. Per sort, de cada vegada veiem que de mica en mica és ver que això canvia.

Des del nostre grup parlamentari creiem important incentivar l'ús de desplaçaments de forma sostenible, ja sigui en bicicleta, patinet, a peu o en transport públic, i és molt important que es faci des de la infància, ja que els nins són el futur de la nostra ciutadania, el que ara els ensenyem o inculquem serà el que ells faran. Si invertim en una societat on el transport sostenible sigui la seva primera opció aconseguirem que en el futur aquestes noves generacions tinguin hàbits molts diferents dels que tenim actualment.

Al punt 1, com ja suposa, no li donarem suport. Em reiteraré en el fet que el nostre grup parlamentari creu en la lliure elecció de centre.

Al punt 2, hem fet una esmena, la 5810, ja que fa referència, per una banda, a l'escola de proximitat, on nosaltres no hi podem estar d'acord ja que seria oposat a la lliure elecció de centre, però el punt té una segona part on fa referència a les rutes escolars segures. Creiem que és una tasca que realitzen molts d'ajuntaments de les nostres illes, juntament la majoria de vegades amb la figura del policia tutor, i que és una tasca important per fomentar els desplaçaments sostenibles, però sobretot segurs perquè els infants vagin als centres educatius amb la seguretat que no hi haurà cap accident o que els pares estan més tranquils. Per aquest motiu, la nostra esmena seria que el punt 2 quedàs redactat de la següent manera: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a col·laborar amb els ajuntaments per fomentar els desplaçaments per camins escolars segurs i accessibles i fomentar la mobilitat sostenible i activa".

Al punt 7 hem fet l'esmena 5809, on instam el Govern de les Illes Balears a estudiar la possibilitat de llançar convocatòries per a les AFA o per a altres iniciatives que fomentin la mobilitat sostenible i la sensibilització de les

famílies. Creiem que és important analitzar quina és la millor opció per col·laborar amb les diferents entitats, entre les quals les AFA, per fomentar les iniciatives de desplaçaments sostenibles.

Amb referència a la resta de punts que no he comentat, des del nostre grup parlamentari li donarem suport. Com ja he dit, creiem que el més important és crear una consciència nova on transformem els espais en crear alternatives sostenibles, on ensenyem de la importància de tenir cura del nostre entorn, de fer més ús de vehicles públics o de bicicletes, patinets o simplement anar a peu.

Creiem que hi ha molta feina a fer, que la ciutadania de les nostres illes té molt assimilat l'ús del transport privat, que s'ha de dur a terme un canvi de mentalitat i d'hàbits que, com tots sabem, modificar les rutines no sol ser una tasca fàcil, però hem de crear consciència col·lectiva, ja que és molt important per al futur de la nostra terra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Curto. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Carles Bona té la paraula, per cinc minuts.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, s'han destacat els múltiples beneficis que pot tenir una activitat tan senzilla com anar a peu o en bicicleta a escola: salut física i mental, reducció del risc de malalties cròniques, rendiment acadèmic, autonomia i desenvolupament social i també s'ha parlat abans de la ciutat de Palma. El Pla de mobilitat sostenible de Palma, el PMUS, ja va contemplar en el seu moment camins escolars a Palma com els que existeixen a Son Gotleu, Can Capes, Son Pisà, Santa Magdalena Sofia, Els Tamarells, Son Serra i Santa Catalina, i el nou PMUS va detectar que el grau d'autonomia dels alumnes és reduït. A l'any 2014 només un 41% dels alumnes anava tot sol a l'escola i el principal motiu per no anar-hi era que hi havia molt de trànsit al carrer, ho responien el 29% dels enquestats. El que evidència la necessitat de reduir els nivells de riscos reals i percebuts també per l'alumnat.

I aquesta escassa autonomia provoca que prop d'un 20% dels escolars van a escola en cotxe, tot i que només un 7,5% viu a més de trenta minuts caminant del centre escolar, que són uns 2,5 quilòmetres. Dos terços d'aquests escolars preferien anar a peu o en bicicleta a l'escola si hi hagués les condicions adequades. Per tant, la disponibilitat al canvi de model pareix que és elevada.

Així, per tant, pensam que conscienciar els alumnes sobre hàbits de mobilitat sostenible i millorar les condicions del camí escolar incidiria de manera significativa en un canvi de comportament. I cal recordar que hi ha aproximadament uns 126 centres educatius -67 col·legis públics, 46 col·legis concertats i 13 col·legis privats- a la ciutat de Palma, de manera que l'àmbit d'afectació seria elevat.

Després, en la seva modificació, el PMUS 2022-2030 apostava per seguir promovent aquests camins escolars segurs als centres escolars, així com també implantar entorns escolars protegits que millorin la seguretat viària dels infants i promoguin el desplaçament a peu i que, en aquest cas, actuaria sobre més de 1.500 hectàrees, que és el 8% de Palma.

Però el Partit Popular de Palma, què ha fet? Idò, ha presentat un pla d'aparcaments, 8.000 places més, que són més cotxes. I la Conselleria d'Educació què fa? Reduir les zones escolars a Palma.

La mobilitat causada per la zonificació escolar, jo no sé si d'això en som tots conscients, tarda uns 17 anys a curar-se, que és tot el procés d'escolarització de l'alumnat. I tota aquesta zonificació laxa que fa el PP, com la que ja va fer quan governava, tardarem quasi dues dècades a arreglar-la. I en un context on la població ha crescut de forma espectacular, consideram que és una barbaritat en matèria de mobilitat seguir apostant per una manca de zonificació. I creiem que el PP confon, com sempre, llibertat amb llibertinatge, que afecta negativament les persones.

A Palma s'apostava per construir una xarxa de camins escolars i eixos cívics, perquè així l'alumne podia anar caminant a escola, cosa que activa el petit comerç, per cert, perquè les famílies passen per davant de les tendes i consumeixen a la zona. En canvi, quan dus els teus fills en cotxe t'aturaràs a una superfície comercial allunyada de ca teva. Tot i així, és ver que li hem de reconèixer al Partit Popular la coherència en aquest sentit, ni aposta de forma efectiva pels entorns escolars segurs ni tampoc no ho fa pel petit comerç.

I també ens demanam quines persones poden assumir dur els seus fills a una escola lluny de ca seva, que són els que es poden permetre el transport privat en cotxe. Està clar que és una mesura que no beneficia, per tant, les classes populars, que són la majoria. I creiem, per tant, que és important, com demana la proposició no de llei, realitzar una revisió de la zonificació escolar. Tant és així que també hem registrat una proposició no de llei respecte d'això que esperam poder debatre prest, i és que creiem que la base per anar a escola a peu o en bicicleta és poder tenir l'escola a prop i després calen també unes infraestructures segures així com el foment de la cultura de mobilitat sostenible i facilitats per a mitjà de transport actius.

Per tot això, votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i agraïm al grup proponent que l'hagi duta a debat aquí, al Parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Bona. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta. Bé, jo sí que em centraré en el tema d'entorns segurs, no en el tema de zonificació, que igual a Menorca no ens afecta tant. M'agradaria un poc començar amb aquella frase que deia Francesco Tonucci: "una ciutat adequada per als infants és una ciutat que és bona per a tothom".

Avui en dia construïm ciutats i pobles que no estan pensades per als infants perquè puguin anar en velo, perquè puguin anar a peu i, sí, perquè es puguin desplaçar tots sols, amb autonomia i independència o fins i tot perquè puguin jugar i socialitzar al carrer. De fet, tots hem sentit mil vegades, no deix anar al fillet tot sol perquè hi ha massa cotxes. I, què fem respecte d'això? Llevam els cotxes dels pobles? No, fem que els al·lots no vagin tots sols.

Per tant, crec que hauríem de fer una reflexió en aquest sentit i començar a canviar el paradigma de ciutat que tenim i començar a pensar en deixar espais per als infants, en construir ciutats pensades per als infants, i açò implica, entre molts altres aspectes, aquests entorns segurs que avui proposava MÉS per Mallorca.

Si els fillets i filletes es desplacen a peu o es desplacen en velo fan exercici i si van tot sols a l'escola coneixen els seus entorns, socialitzen perquè pel carrer es troben amb els seus amics, i açò redueix d'alguna manera el risc de soledat i d'aïllament dels infants. Anant tot sols a l'escola desenvolupen sentit de responsabilitat, de seguretat, tenen la sensació que els pares i mares confiam en ells i a la vegada també que la ciutat confia en ells i, a la vegada també, si tenen un problema se les han d'enginyar per veure com ho fan per arribar a l'escola i, per tant, resoldre aquesta capacitat de resoldre els problemes. Perquè crec que hem de tenir clar que la ciutat educa, no només educa l'escola, la ciutat, en global, educa, per tant, els qui gestionam o els qui gestionen haurien de canviar aquesta mirada i posar fàcil que els al·lots puguin viure d'alguna manera a les ciutats.

És curiós que quan es fan propostes, com la que es presenta avui, que es podrien fer als ajuntaments i als consells per poder canviar aquest model de ciutat, normalment sol passar que les propostes que arriben als governs és que facin més aparcaments als centres del poble, que facin més aparcaments a les platges i, en canvi, no arriben propostes perquè els fillets puguin viure dins la ciutat. De fet, quan algú fa una proposta valenta, com fem a Ciutadella, d'intentar que la Plaça des Born sigui per a les persones: i on posarem els cotxes?, i on aparcarem? Ningú no s'ha demanat: i on jugaran els fillets? Podran fer més activitats? Tindrem una plaça que crearà vida, podem construir el carril velo que va cap a l'escola des Born, per què no ens demanam açò i prioritzam açò sobre on aparcarem els cotxes?

De fet, si us hi fixeu, mireu un carrer que vagi a l'escola i veiem una voravia de 90 centímetres, dos grans espais per aparcar el cotxe i dos grans espais perquè els cotxes vagin i vinguin. Aquell carrer està pensat per als infants que van a l'escola? No, està pensat per als cotxes. Llavors, si volem que els infants tinguin independència, tinguin autonomia i vagin a l'escola de manera segura, necessitam que els carrers que van

cap a l'escola prioritzin els infants i no prioritzin els cotxes, que és el que fem de moment.

De fet, a Menorca hi ha iniciatives en aquest sentit, com la que va fer l'Ajuntament de Maó, que va començar a posar-la en marxa el 2019, que al 2023 s'hi han adherit més centres, ara ja hi ha 7 centres escolars adherits i, senzillament, es tracta de crear aquests itineraris segurs per anar a l'escola i de fer el que van fer, van fer diferents rutes amb una senyalització específica, marcades a terra, amb uns senyals verticals que indicaven aquestes rutes i que han estat dissenyades pels centres educatius, pels infants, pel professorat, acompanyats pels tècnics de l'ajuntament i també per la Policia Local.

I al 2023 han fet una passa nova, que és implicar els comerços del nucli antic, els comerços de proximitat, de manera que els comerços s'identifiquen amb un cartell que diu que si els alumnes o si aquests fillets necessiten qualsevol ajuda poden entrar en els comerços que els comerços els ajudaran en el seu camí cap a l'escola. Cap aquí hem d'anar, a fer que la ciutat aculli els infants, que les ciutats pensin en els infants.

Per tant, no hi ha cap dubte que tenir camins escolars i entorns escolars segurs fa que el fillet se senti millor dins la ciutat; s'augmenta la seguretat per als vianants; també s'augmenta la complicitat social; es promou l'autonomia dels al·lots i també la seva participació. I si miram un poquet pels papàs, els papàs i les mamàs deixen de fer de taxis, perquè tots estam acostumats que els papàs i les mamàs anam i venim de les escoles, de les activitats extraescolars, els esperam i tot aquest temps que perdem anant i venint el podríem aprofitar, podríem aprofitar-lo per a nosaltres i, en canvi, no ho fem així.

Per tant, totes aquestes propostes que avui du MÉS per Mallorca ajuden els fillets, els infants, ajuden la ciutat i ens ajuden als papàs i mamàs per deixar de fer de taxis.

Per tant, necessitam mesures valentes, prendre decisions que canviïn la ciutat amb mirada d'infant, pel que farem un vot favorable a aquesta proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gomila. Ara podríem procedir a la interrupció..., entenc que no fa falta, Sra. Ramon, per tant, té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALES:

Moltes gràcies, presidenta, i moltes gràcies a tots els grups pel suport, encara que no sigui complet, a la proposició no de llei. Ja sabíem que, després de dimarts i dels diferents debats que hem tengut, això passaria.

Sra. Presidenta, em pot posar el...

(Se sent la Sra. Presidenta de fons que diu "Sí")

Ah, d'acord,...

(Se sent la Sra. Presidenta de fons de manera inintel·ligible)

... d'acord, perdó, perdó, no... era per controlar-ho perquè si no es veu que m'allarg...

(Se sent la Sra. Presidenta de fons de manera inintel·ligible)

No, no, no...

(Se sent una veu de fons que diu: "Ara sí")

Sí, sí, ja està, ja està. Això, que gràcies i... m'agradaria començar amb el que ha dit el Sr. Bona quant a la intenció de les famílies de voler anar a escola de manera segura o amb unes vies escolars segures, que, si realment hi ha aquesta intenció, fomentem-ho. Si la gent, les famílies, els pares, les mares, els infants volen transitar cap a un altre model de mobilitat sostenible, fomentem-ho, posem les eines perquè així sigui i ajudem els ajuntaments, les escoles, els instituts, les associacions de pares i mares per poder fer aquesta transició de manera conjunta i coordinada, com explicava la Sra. Gomila, amb les experiències dels pobles de Menorca, però, també, igual com els de Menorca, aquí també a Mallorca i segurament a Eivissa hi ha exemples que fan exactament el mateix amb aquests itineraris i rutes escolars segures.

Jo crec que, com a societat, tenim una dependència absoluta del cotxe, necessitam anar a comprar el pa en cotxe, necessitam anar a fer el cafè al bar en cotxe i necessitam anar a fer la compra en cotxe. I crec que, al capdavant, és fer un canvi de mentalitat, coneixedors que només el temps de cercar aparcament per fer l'activitat o la necessitat que tens, ho fas a peu, però tenim aquest xip incorporat dels darrers vint anys, tal vegada, perquè jo record quan era petita que quasi quasi no hi havia cotxes als carrers i que podies jugar tranquil·lament en el carrer sense passar pena que passàs un cotxe, i ara seria impossible, impossible que poguessis jugar ni a pilota ni a qualsevol joc perquè constantment hi ha cotxes per aquests desplaçaments, que deia la Sra. Gomila que pensam que ens faciliten la vida, però perquè tenim un xip molt... crec que distorsionat ara mateix... si volem parlar de qualitat quant a anar a peu, anar en velo -m'ha agradat-, anar en patinet, que és una manera diferent també de veure el món i d'intentar fer ciutats més amables que, com deia la Sra. Gomila, la ciutat ha d'educar i hem d'educar a anar a peu, anar en bicicleta, deixar anar el vehicle privat, que el que fa és tornar-nos més còmodes, més sedentaris, que tot sigui molt més fàcil, però que ens lleva un temps valuós de la vida i també que no ens deixa apreciar aquelles coses que l'entorn ens ofereix, com pugui ser anar coneixent el comerç de proximitat, anar caminant i trobar el veïnat i poder parlar amb ell i saludar-lo, perquè tots aquests inputs quan vas en cotxe no els tens.

Si més no, crec que..., bé, és important aquest canvi de mentalitat, és difícil, però crec que amb la col·laboració de tothom i si ens hi posam tots i tothom hi posa de la seva part, i les escoles, juntament amb les associacions de famílies, fan aquesta feina conjunta, quan tothom hi participa, quan tothom se sent partícip de projectes sempre és molt més fàcil que sentin que el projecte és seu.

I amb les esmenes, Sra. Curto, també sabrà que l'esmena de modificació del punt 2 no serà acceptada. Pensam que... o

creiem en aquesta escala de proximitat. Ja li venc a dir, i això ho hem parlat moltes vegades, que quan hi havia 8 zones d'escolarització a Palma el 95% de les famílies anaven a l'escola que triaven, la qual cosa no era cap impediment.

I sí que al punt 7, que hi presenta l'esmena 5809, sí que l'acceptam amb aquest matís de... i n'estarem pendents perquè no volem que la paraula "estudiar" sigui "no fer" i que la conselleria pugui habilitar o almanco... sí estudiar, però transferir aquestes subvencions perquè aquest canvi en les famílies, els ajuntaments, el Govern i les escoles pugui ser efectiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Entenc que vostè accepta l'esmena al punt 7... no accepta...

(Se sent de fons la Sra. Ramon i Salas que diu: "la 5809")

... exacte, la 5809, que no accepta la 5810 al punt 2 i, si no vaig equivocada, vostè em demanava votació separada: per una banda, votariem els punts 1 i 2 i, per l'altra banda, la resta de punts amb l'esmena incorporada al punt 7. Perfecte.

Idò, passam a votar, si els sembla bé, els punts 1 i 2.

Empat. Empat.

Per tant, passam una altra vegada a la votació. Tornam a votar els punts 1 i 2.

Empat.

I ara quan acabi el temps passarem a la darrera votació. S'ha acabat el temps, per tant, tornam a votar els punts 1 i 2. Votam.

Així és, Sra. Ramon, *al pleno se va* i desempatarem al plenari.

Per tant, ara passariem a votar la resta de punts, el 3, el 4, el 5, el 6, el 7, amb l'esmena acceptada, i el punt 8. Votam.

Queden aprovats per unanimitat la resta de punts. Gràcies.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS